

Турция за свободата на поробенитѣ си братя въ Тракия и Македония. Тази блѣскава победа надъ Турция се дължеше изключително на българската войска, която въ Тракия срещна и разби редовната, добре обучена и напълно стѣкмена турска войска. Сърби, гърци и черногорци, като действуваха въ Македония, срещнаха незначителни турски части, съ които тѣ лесно се разправиха.

Блѣскавитѣ победи на нашата войска при Лозенградъ, Селиолу, Гечкенли, Если-Полосъ, Люле-Бургасъ, Карагачъ, Бунаръ-Хисаръ, Булаиръ и Одринъ учудиха свѣта. Българскиятъ духъ се възвеличи. Българската земя се покри съ слава и името българинъ се посрѣщаше навсѣкжде съ почить. Това не радваше нашитѣ съюзници гърци и сърби. Въ тѣхъ се зароди зависть, злоба и страхъ отъ победоносната българска сила. Тѣ не можеха да се помирятъ съ мисълта, че България следъ тази война ще се разшири и ще стане силна и опасна и за самитѣ тѣхъ.